Мені забули подзвонити...
Яка дрібничка, що й казать,
Таке буває – ми ж не діти,
Ми стільки вмієм забувать!
Ми вмієм знати і уміти,
Передбачати і могти,
А от дрібничку – подзвонити!-
Нам у думках не вберегти.
Ах, наші дні, ах, обіцяння,
Ах, заклопотаність без меж!..
Але спіткнешся об чекання,
Чеканням душу обпечеш,
Чеканням душу обморозиш,
І світ чекально заболить.
Та нагада розумний розум:
Тобі
забули
подзвонить...